

СЛУЖБА БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ

Головне слідче управління

вул. Володимирська, 33, м. Київ, 01601, факс (044) 279-66-31, тел. (044) 255-84-88
www.ssu.gov.ua e-mail: san@ssu.gov.ua Код ЄДРПОУ 00034074

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Київ

«14» серпня 2023 року

Слідчий 2 відділу 3 управління досудового розслідування Головного слідчого управління Служби безпеки України лейтенант юстиції Дика Софія Андріївна, розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 4202300000000221 від 10.02.2023, встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінальних правопорушень, відповідно до ст. ст. 36, 40, 42, 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

Новосаду Владиславу Вігальовичу,
19.03.1993 року народження, уродженцю
м. Харцизьк Донецької області,
громадянину України, який
зареєстрований за адресою: Донецька
область, м. Харцизьк, вул. Полупанова
буд. 12, кв. 8

про те, що він обґрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Новосад В.В.:

З 19 лютого 2014 року представниками Російської Федерації (далі – РФ) розпочато збройне вторгнення збройних сил РФ (далі – ЗС РФ), приховане твердженням керівників РФ про переміщення зійскових підрозділів в рамках звичайної ротації сил Чорноморського флоту, які у взаємодії з військовослужбовцями Чорноморського флоту РФ та іншими підрозділами ЗС РФ здійснили блокування й захоплення адміністративних будівель і ключових

об'єктів військової та цивільної інфраструктури України, забезпечивши військову окупацію території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя. 18 березня 2014 року РФ оголосила про офіційне включення Криму до її території.

Одночасно із цим, протягом березня та на початку квітня 2014 року, під безпосереднім керівництвом та контролем представників влади та ЗС РФ представники іррегулярних незаконних збройних формувань, озброєних банд і груп найманців, створених, підпорядкованих, керованих та фінансованих Російською Федерацією, взяли під контроль будівлі, в яких знаходилися органи місцевої влади та місцеві органи виконавчої влади України, військові об'єкти України в окремих районах Донецької та Луганської областей України. 07 квітня 2014 року в м. Донецьку створено терористичну організацію «Донецька народна республіка» (далі за текстом – «ДНР»), а 27 квітня 2014 року в м. Луганську – терористичну організацію «Луганська народна республіка» (далі за текстом – «ЛНР»), у складі яких утворені незаконні збройні формування, які функціонують і по теперішній час.

Внаслідок військових дій у період з травня по серпень 2015 року сили оборони України звільнили частину раніше окупованих територій Донецької та Луганської областей.

Датою початку тимчасової окупації Російською Федерацією окремих територій України є 19 лютого 2014 року. Автономна Республіка Крим та місто Севастополь є тимчасово окупованими Російською Федерацією з 20 лютого 2014 року. Окремі території України, що входять до складу Донецької та Луганської областей, є окупованими Російською Федерацією (у тому числі окупаційною адміністрацією Російської Федерації) починаючи з 7 квітня 2014 року, відповідно до ч. 2 ст. 1 Закону України «Про забезпечення прав і свобод громадян та правовий режим на тимчасово окупованій території України» від 15.04.2014 № 1207-VII.

Надалі, 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої «спеціальної військової операції». Після цього, близько четвертої години ранку того ж дня, ЗС РФ, інші збройні формування РФ та підконтрольні їм угруповання іррегулярних незаконних збройних формувань розпочали широкомасштабне військове вторгнення на територію України, увійшовши з боку РФ, Білорусі та тимчасово окупованої території України, що супроводжувалось завданням ракетно-артилерійських ударів та бомбардувань авіацією об'єктів по всій території України.

З того моменту сили оборони України здійснюють збройну відсіч вздовж всієї лінії фронту.

Факт широкомасштабного збройного вторгнення на територію України 24.02.2022 не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 Наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді

відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього” (Україна проти РФ) та ін.)».

Відповідно до ст. 2 спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 р. ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Таким чином, з 19 лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією РФ проти України, окупацією частини території України, що вказує на поширення дії на території України законів та звичаїв війни (норм міжнародного гуманітарного права).

Відповідно до вимог ч. ч. 1 та 2 ст. 2 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12 серпня 1949 року (далі – Конвенції), ця Конвенція застосовується до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни.

Конвенція також застосовується до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно ч. 1 ст. 4 Конвенції, особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Відповідно до ч. ч. 1-3 ст. 6 Конвенції, вона повинна застосовуватися з самого початку будь-якого конфлікту або окупації, зазначених у ст. 2 цієї Конвенції. На території сторін конфлікту застосування Конвенції припиняється після загального припинення бойових дій. На окупованій території застосування цієї Конвенції припиняється через рік після загального припинення бойових дій.

Згідно положень ст. 27 Конвенції особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин на особисту повагу та повагу до своєї честі. До них завжди слід ставитися гуманно та захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, та від образ.

Відповідно до ст. 29 Конвенції сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників

Згідно з положеннями ст. 31 Конвенції визначено право цивільних осіб, за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, встановлено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей.

Відповідно до ст. 32 Конвенції Високі Договірні Сторони спеціально дають згоду на те, що їм забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під їхньою владою. Ця заборона поширюється не лише на вбивства, тортури, тілесні покарання, калічення та медичні чи наукові дослідження, які не викликані потребою лікування особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше brutальне поводження з боку як цивільних, так і військових властей.

Згідно із ст. 33 Конвенції жодна особа, що перебуває під захистом, не може бути покарана за правопорушення, якого вона не вчинила особисто. Колективні покарання, так само як і будь-які залякування чи терор, забороняються. Пограбування забороняються.

Відповідно до положень ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 08.06.1977, заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: а) насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема: а.2) катування всіх видів - фізичні чи психічні; б) знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, примус до проституції чи непристойне посягання в будь-якій його формі.

Разом з цим, ст. 1 Протоколу до Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950, Першого протоколу та протоколів № № 2, 4, 7 та 11 до Конвенції» від 17.07.1997 визначено, що кожна фізична особа має право мирно володіти своїм майном, ніхто не може бути позбавлений своєї власності, інакше як в інтересах суспільства і на умовах, передбачених законом і загальними принципами міжнародного права.

Відповідно до ст. 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод від 04.11.1950 передбачає, що нікого не може бути піддано катуванню або нелюдському чи такому, що принижує гідність, поводженню або покаранню.

Згідно із положеннями п. п. «g» ст. 23 Положення про закони і звичаї війни на суходолі від 18.10.1907, яке є додатком до IV Гаазької конвенції про закони і звичаї війни на суходолі (далі – Положення), крім заборон, передбачених спеціальними конвенціями, особливо забороняється знищувати або захоплювати власність ворога, крім випадків, коли таке знищення або захоплення настійно вимагається військовою необхідністю.

Згідно зі ст. ст. 46 та 47 цього Положення, приватна власність повинна поважатися; приватна власність не підлягає конфіскації; мародерство офіційно забороняється.

Статтею 53 вказаного Положення передбачено, що окупаційна армія може заволодіти лише грошима, фондами та цінними паперами, які виключно є власністю держави, складами зброї, транспортними засобами, виробничими запасами та загалом усією рухомою власністю держави, що може бути використана для військових дій.

Досудовим розслідуванням встановлено, що у період з 09.03.2022 до 09.11.2022 територія Калинівської селищної територіальної громади Бериславського району Херсонської області була окупована збройними силами та іншими військовими формуваннями РФ і перебувала під їх контролем.

Серед інших, до складу збройних сил РФ, які окупували та здійснювали ефективний контроль над територією та населеними пунктами Калинівської селищної територіальної громади Бериславського району Херсонської області, входило незаконне збройне формування, а саме 109 стрілецький полк «ДНР».

До складу указанного незаконного збройного формування входили командир взводу 2 батальйону громадянин України Латишев Євген Васильович, позивний «Дикий», прізвисько «Кошей», та підпорядкований йому громадянин України Новосад Владислав Вікторович, позивний «Петрович».

Починаючи з 09.03.2022 невстановлені досудовим розслідуванням військовослужбовці ЗС РФ та/або військовослужбовці «ДНР» заселилися на території фермерського господарства, що знаходиться за адресою:

За вказаною адресою знаходяться виробничі потужності фермерського господарства а саме: складські приміщення, сільськогосподарська техніка, їдальня, тік-майданчик.

Так, громадянин України який не брав участі у бойових діях у період збройного конфлікту, у період тимчасової окупації смт. Калинівське Херсонської області перебував поза межами вказаного селища, а саме в

. Встановлено, що 16.04.2022

прибув на тимчасово окуповану територію смт. Калинівське через блокпост, розташований на мосту через річку Інгулець по дорозі з смт. Березнегувате до смт. Калинівське, де останнього зупинили невстановлені військовослужбовці та повідомили Вовку С.М. про необхідність останньому їхати до штабу, що розташований у приміщенні дитячого садочку за адресою: Херсонська область Бериславського район смт. Калинівське, вул. Шкільна, буд. 109.

По приїзду за вищевказаною адресою до штабу, де розміщувалися військовослужбовці 109 полку «ДНР», удень 16.04.2022 (більш точний час досудовим розслідуванням не встановлено) маючи статус особи, що перебуває під захистом відповідно до норм Конвенції про захист цивільного населення, був незаконно затриманий невстановленими військовослужбовцям вказаного підрозділу.

Під час затримання невстановлені військовослужбовці 109 полку «ДНР» застосували відносно потерпілого фізичне насильство у вигляді удару прикладом автомату в обличчя та ударів ногами по різним частинам тіла, та незаконно заволоділи майном потерпілого, а саме мобільним телефоном «Айфон 13», грошовими коштами у сумі близько 3 тисяч гривень, паспортом, посвідченням водія, годинником, кросівками та іншими особистими речами, а також вилучили автомобіль марки який належить на праві власності

Після чого, невстановлені військовослужбовці 109 полку «ДНР» зв'язали потерпілому руки, ноги, наділи мішок на голову, помістили до багажнику автомобіля, марка та модель якого органом досудового розслідування не встановлено, та в той же день доставили до тимчасово окупованого села Краснолюбецьк Калинівської селищної громади Бериславського району Херсонської області, де завели до житлового будинку за адресою: село Краснолюбецьк, вулиця Садова, будинок 8 та помістили потерпілого до підвалу указанного будинку, чим протиправно обмежили свободу пересування

Після встановлення даних особи затриманого та його майнового стану, у військовослужбовця 2 батальйону 109 полку «ДНР» Новосада В.В. спільно із його керівником – командиром взводу 2 батальйону 109 полку «ДНР» Латишевим Є.В. та іншим невстановленим військовослужбовцем виник умисел, направлений на насилля над життям й особистістю, причиною якого став майновий стан затриманого з метою привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю.

Так, 16.04.2022 Латишев Є.В., знаходячись за адресою: Херсонська область, Бериславський район, село Краснолюбецьк, вулиця Садова, будинок 8, будучи командиром підрозділу незаконного збройного формування, діючи умисно, достовірно розуміючи, що він є учасником збройного конфлікту, а саме, що він діє в умовах агресії РФ проти України, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, усвідомлюючи свій статус як особи, що здійснює військове керівництво діями підлеглих, у тому числі у формі надання наказів, віддав наказ підлеглим особам з числа очолюваного ним незаконного збройного формування, в тому числі своєму підлеглому Новосаду В.В., здійснювати дії, направлені на тортури, завдання каліцтва, жорстке поводження з цивільною особою, та вимагання грошових коштів у громадянина України, який незаконно утримувався проти власної волі у підвальному приміщенні вищезазначеного житлового будинку.

У подальшому невстановлені військовослужбовці 109 полку «ДНР» у період з 16.04.2022 по 20.04.2022 у підвалі житлового будинку за адресою: Херсонська область, Бериславський район, село Краснолюбецьк, вулиця Садова, будинок 8, діючи за наказом Латишева Є.В., діючи за попередньою змовою групою осіб, в порушення ст. ст. 27, 29, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій, ст. 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ст. ст. 23, 46, 47, 53 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, незаконно утримуючи потерпілого у підвалі указанного будинку, заподіяли тілесні ушкодження шляхом нанесення потерпілому ударів як руками та ногами, так і прикладами автоматів по голові та тулубу, застосування електричного струму за допомогою електрошокеру, що супроводжувалось погрозами вбивством та вимаганням від грошових коштів у сумі 4 млн. доларів США.

Продовжуючи реалізовувати свій злочинний умисел, направлений на жорстоке поводження з цивільною особою, з метою особистого збагачення та привласнення власності не виправдане воєнною необхідністю,

військовослужбовець 2 батальйону 109 полку «ДНР» громадянин України Новосад Владислав Віталійович в ніч з 19.04.2023 на 20.04.2023 (точний час органом досудового розслідування не встановлено), перебуваючи у підвальному приміщенні житлового будинку за адресою: Херсонська область, Бериславський район, село Краснолюбецьк, вулиця Садова, будинок 8, діючи умисно, достовірно розуміючи, що він є учасником збройного конфлікту, а саме, що він діє в умовах агресії РФ проти України, використовуючи обставини та умови збройного конфлікту, діючи спільно, за попередньою змовою групою осіб, у тому числі із своїм керівником – командиром взводу Латишевим Є.В. та іншим невстановленим військовослужбовцем, в порушення ст. ст. 27, 29, 31, 32, 33 Конвенції про захист цивільного населення під час війни, ч. 2 ст. 75 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій, ст. 3 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, ст. ст. 23, 46, 47, 53 Положення про закони і звичаї війни на суходолі, почав вимагати від _____ грошові кошти у сумі 4 млн. доларів США за звільнення потерпілого, а після відмови Новосад В.В., Латишев Є.В. та невстановлений військовослужбовець, діючи спільно та реалізуючи спільний злочинний умисел, завдали потерпілому удари ногами по нижнім кінцівкам та удар прикладом автомату по правій частині голови вище вуха _____ що спричинило сильну кровотечу, завдавши тим самим потерпілому сильний фізичний біль та моральні страждання. Продовжуючи свої протиправні дії Новосад В.В., діючи спільно, разом із невстановленою особою взяли _____ за ноги, тримаючи його, а Латишев Є.В. в той час, використовуючи газову горілку, направив полум'я відкритого вогню на голову, обличчя та кінцівки потерпілому, спричиняючи _____ сильний фізичний біль і моральні страждання, в результаті чого наніс потерпілому опіки різного ступеню на шкірі голови, обличчя, кінцівок (руках та ногах).

У подальшому _____ вранці 20.04.2023, скориставшись тим, що вищевказані військовослужбовці заснули, самостійно покинув приміщення підвалу та пішки добрався до с. Новополтавка Херсонської області, яке на той час перебувало у сірій зоні, а звідти автомобільним транспортом до смт. Березнегувате Миколаївської області, де звернувся до районної лікарні для надання медичної допомоги.

Таким чином, Латишев Євген Васильович, підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 1 ст. 438 КК України.

Слідчий 2 відділу
3 управління досудового розслідування
Головного слідчого управління СБ України
лейтенант юстиції

Софія ДИКА

Прокурор третього відділу
управління процесуального керівництва
та підтримання публічного обвинувачення
Департаменту протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту,
Офісу Генерального прокурора
«14» серпня 2023 року

Сергій ПРАНОВ

Одночасно, у відповідності до вимог ст. ст. 42, 277 КПК України, роз'яснено, що підозрюваний має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра не підтвердилася;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустріч з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний має також інші процесуальні права передбачені цим кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Підозрюваний: _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру вручено, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний: _____

« ____ » год. « ____ » хв. « ____ » _____ 2023 року

Слідчий 2 відділу

3 управління досудового розслідування

Головного слідчого управління СБ України

лейтенант юстиції

Софія ДИКА